

[Krag.]

at foretage overfor mig, var ganske og aldeles overflødig.

Derimod synes jeg, at den højtærede Minister, hver Gang han i kommende Tider beskæftiger sig med den Valutaødelæggelse, som efter hans Mening er Aarsag til alle Vanskeligheder, skulde erindre, at det faste, solide Fundament for den blev lagt i 1919, da den nuværende højtærede Statsminister sad som velmeriteret Arbejdsminister i Ministeriet Zahle.

Om Rationaliseringen talte jeg i Gaar, og den højtærede Minister har i Dag været inde derpaa og hævdede endnu en Gang, at den skaber Arbejdsløshed. Dertil er at sige, at det kan den maaske skabe i første Omgang, indtil Produktionen kommer i Orden, og navnlig indtil Priserne gaar ned med det øgede Forbrug i Følge, thi da følger den øgede Beskæftigelse i Rationaliseringens Køl-vand. At ville paastaa noget andet er akkurat lige saa barnligt som de Paastande, der blev fremsat af de sachsiske Vævere for over et Aarhundrede siden, da den første Væv holdt sit Indtog i Fabrikkerne.

Hvis Rationaliseringen virkelig var Hovedaarsagen til den nu indtraadte store Arbejdsløshed, ogsaa i Industrifaget, med andre Ord, hvis det var Maskinkraften, der i overordentlig Grad ved Produktionen havde afløst Menneskehænder, maatte Prisfaldet paa Industrivarer være den selvfølgelige Konsekvens deraf; men dette Prisfald er hidtil udeblevet. Disse Industrivarer er i fremtrædende Grad bestemmende for det andet af de to Pristal, jeg i Gaar omtalte.

Den højtærede Minister var saa naturligtvis inde paa, at Venstre kun tænkte paa Løntryk, men at vi formodentlig glemte, at Nedskæringskniven var lagt paa Museet. Ja, det var den Kniv, hvormed man skar saa voldsomt i Menneskelykken, og efter at den er lagt paa Museet, hvad vi for Resten erklærede at den var, allerede inden Ministeriet Madsen-Mygdal gik af, er det den højtærede Ministers Sag at reparere disse dybe Saar, som er hugget med denne Kniv. Den Maade, hvorpaa den højtærede Minister agter at gøre dette, har vi set paa forskellige Omraader, og vi faar det vel at se paa et Hovedomraade i den nærmest kommende Tid; og hvorledes de, der er under Helbredelsen, reagerer overfor den højtærede Statsministers og den højtærede Regerings Midler, ser vi hver Dag ude over Landet og ikke mindst her i Hovedstaden ved Begivenheder, der her organisationsmæssigt er indtraadt, og som jeg vist ikke

behøver i Enkeltheder at gøre Rede for overfor den højtærede Statsminister.

Nej, der er faktisk to Pristal her i Landet. Det har den højtærede Statsminister heller ikke benægtet, men saa siger han: Det Pristal, som Venstre tager Sigte paa, er naturligvis det, der indeholder Arbejdslønningerne. Maa jeg sige til de ærede Herrer, at de tager fejl. Begge disse Pristal indeholder Arbejdslønninger, men det ene indeholder Arbejdslønningerne udenfor vore Grænser, og det andet indeholder dem herhjemme. Paa dem derude har vi ingen Indflydelse; skal Tilpasning derfor finde Sted, maa vi beskæftige os med de Forhold, hvorover vi selv raader, vore egne hjemlige, og det er ikke et ensidigt Krav overfor den Løn, som Arbejdet kræver, det er et Krav, der lige saa godt er rettet imod Kapitalen.

Jeg sagde udtrykkeligt i Gaar, at hvis en Undersøgelse, som jeg opfordrer den høje Regering til at foretage, maatte vise, at de forskellige Produktionsfaktoreres Krav til Produktionens Afkastning er for stærke, saaledes at det er det, der foranlediger Prisforhøjelsen, saa maa man træde i Forhandling med Parterne om at bringe dette i Orden. Og med Hensyn til en saadan Forhandling hævder jeg endnu en Gang, at hvis den højtærede socialdemokratiske Regering har nogen Forstaaelse af Sagen og har det fornødne Mod, har den Muligheder, som maaske ingen anden Regering vil have.

Det er altsaa det ene. Det andet er dette, at hvis det maatte vise sig, at det er Fordelingen af Produktionsresultatet mellem de forskellige Faktorer, det er galt med — det er muligt, det er dette, der bringer Stagnation, fordi de forskellige Faktorer ikke vil gøre den Indsats, de kunde og burde gøre, fordi den Udbytteandel, der bliver dem til Del, er for ringe —, maa man søge at tilvejebringe en retfærdigere Fordeling.

Thi at noget er galt i det danske produktive Samfund, kan dog vel ingen af de Herrer være i Tvivl om. (Afbrydelse af Statsministeren [Stauning]). Ja, Statsministeren siger: Ja, det ved Gud. (Statsministeren [Stauning]: Nej, det ved Gud, sagde jeg). Nej, den højtærede Statsminister er ikke i Tvivl derom. Vel, saa siger jeg endnu en Gang til den højtærede Statsminister: Saa søg frem ad de Veje, der muliggør, at disse Forhold kan blive rettet, thi det er jo det, højtærede Statsminister, som Deres Parti, som Socialdemokratiet, eftersnakket